Dimarts 32 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 17,7-10): En aquell temps, el Senyor digué: «I qui de vosaltres que tingui un servent llaurant o fent de pastor, a la tornada del camp li dirà: "Passa de seguida, posa't a taula"? I no li dirà més aviat: "Prepara'm de sopar, i cenyeix-te i serveix-me fins que jo mengi i begui, i després d'això tu menjaràs i beuràs"? Per ventura ha d'estar agraït a aquell servent perquè ha fet allò que li va ser manat? Així també vosaltres, quan feu totes les coses que us han estat manades, digueu: "Som servents sense mèrit, hem fet allò que havíem de fer"».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Hem fet allò que havíem de fer»

Mn. Jaume AYMAR i Ragolta
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui, l'atenció de l'Evangeli no està posada en l'actitud de l'amo, sinó en la dels servents. Jesús invita els seus apòstols amb l'exemple d'una paràbola a considerar l'actitud de servei: el servent ha de complir el seu deure sense esperar cap recompensa: «Per ventura ha d'estar agraït a aquell servent perquè ha fet allò que li va ser manat?» (Lc 17,9). No obstant, aquesta no és l'última lliçó del Mestre sobre el servei. Jesús dirà més endavant als seus deixebles: «Ja no us dic servents, perquè el servent no sap el que fa el seu senyor; a vosaltres us he dit amics, perquè totes les coses que he sentit del meu Pare us les he fet saber» (Jn 15,15). Els amics no passen comptes. Si el servent ha de complir el seu deure, molt més els apòstols de Jesús, els seus amics, hem de complir la missió que Déu ens ha encomanat, sabent que el nostre treball no mereix cap recompensa, perquè el fem joiosament i perquè tot allò que tenim, tot allò que som, és un do de Déu.

Per al qui creu tot és signe, per al qui estima tot és do. Treballar pel Regne de Déu és ja la nostra recompensa; per això, l'expressió «som servents sense mèrit, hem fet allò que havíem de fer» (Lc 17,10) no l'hem de dir amb desànim ni tristesa, sinó amb l'alegria d'aquell que ha estat cridat a fer conèixer l'Evangeli.

En aquests dies tenim present també la festa d'un gran sant, d'un gran amic de Jesús, molt popular a Catalunya, sant Martí de Tours, que va dedicar la seva vida al servei de l'Evangeli del Crist. D'ell escriu Sulpici Sever: «Home extraordinari, que ni el treball no va doblegar ni la mateixa mort no podia vèncer, no s'inclinà amb preferència a cap de les dues parts, no va témer morir, no va refusar viure! Amb els ulls

i les mans vers el cel, el seu esperit invicte no deixava de pregar». En la pregària, en el diàleg amb l'Amic, trobem, en efecte, el secret i la força del nostre servei.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Reconeguem la gràcia sense oblidar la nostra naturalesa; no t'envaneixis si has servit bé, perquè has complert allò que havies de fer. El sol fa la seva feina, la lluna obeeix; els àngels compleixen la seva missió» (Sant Ambròs)

- «Si fem cada dia la voluntat de Déu, amb humilitat, sense pretendre res d'Ell, serà Jesús mateix qui ens serveixi, qui ens ajudi, qui ens animi, qui ens doni força i serenitat» (Benet XVI)

- «Com més fem el bé, més lliures som. Només hi ha veritable llibertat al servei del bé i de la justícia. L'opció per la desobediència i el mal és un abús de la llibertat i porta a 'l'esclavitud del pecat'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.733)